

Konrad Friedlieb Jacob Gammelín

De Iure Revocandi Feuda Sine Consensu Eorum, Quorum Interest, Alienata, Discursus Feudalis

Gryphiswaldiae: Doischer, 1674

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn805006192>

Druck Freier  Zugang





K. K. — 2 (118.)

1. Valentin von Winckler's Pathologie der in aëthere atmosphærischen Luft
in Gänze querschnitts nach dem bürgerlichen Ansehen, in Augustus des
Königs Christian Ludwig.
2. Balghe de pueris conjugum procreantibus secundum jura Prothionia
3. Idem de donationibus inter conjuges.
4. Schorch de cumulatione petitionum cum possessione.
5. Major de bonarum artium in promovenda mercatoria utilitate.
6. Fischer Panegyricus Frederici II. Borussiae regis.
7. Loeb de mutatione formarum in vestibus. non Harandus
der Ähnlich Modus
8. Schoetgen de nolis in vestitu.
9. Schmidt. Coetus de colore judiciorum.
10. Schroder de rusticis eruditione clavis
11. Sidel de obligatione hominis ad religionem.
12. Kahl de divinatione.
13. Neus Pommeranie cum S. R. G. Imperio.
14. Beslerer de interventione post sententiam.
15. Birckner de decreto quod de electione episcoporum fit.
16. Blaas de societate.
17. Boehmer de legitima cadaveris occisi sectione.
18. Trendelenburg oratio in natales Suis Frederici
19. Meißner vindicta legislationis Justinianæ de mixto tempore com-
putando.
20. Bunekau de reparatione liberorum ex jure Germani imprimis Lubecensi.
21. Species facti non in zu Solbertin 1735. quæstionibus Friderici II.
22. de Friedenberg de jure quoque recte docendi et defendi ratione.
23. Geßterding de tractandi per Romanorum methodo.
24. Harpprecht de usufructu statutarie materno
25. Böhm ob nag der altes nach dem bürgerlichen Ansehen der
1552 der Superintendenten nach dem Patrone in einem patronat dinsten
zu dem Fröndiger Alatus zugehörig nach dem
zu dem Fröndiger Alatus zugehörig nach dem
26. Fiedel de processu judicio civilis et feudali.
27. Idem de jure revocandi sententiam
28. Idem de agrorum jure et privilegiis.
29. Müller de subtili disputandi ratione in causa publicae utilitatis rejicienda
30. Hartel de tutore alienae jurisdictionis.
31. Bastineller observationes forenses.

23. Bafineller num liberia abfenter pactionis a matre de bonis poff obitum
dividendis cum aliquibus liberis initae ignari, mortua matre illam de
beant implere?

33. Winkler de expensis termini.

34. Bafineller feleitae quaedam a Ed. receptae fententiae examina-
tae et reputatae.

35. G. B. Bernann de obligatione mandantis erga mandatarium fi-
nes mandati corrodentem.

36. Bafineller de fufrefione viduae. ex lege Halenfi.

37. Brantfen de remiffione et mitigatione poenarum.

38. a. Brandwyer ad C. x. h. i. b. i. q. de C. Rhodii de jactu.

39. Brand de legitima malefactor et fagar convincendi ratione et inve-
ftigandi.

D. O. M. A.

27.

DE

JURE REVO- CANDI FEUDA

SINE
CONSENSU EORUM,
QUORUM INTEREST,
ALIENATA,

DISCURSUS FEUDALIS

suffragante,

Nobilissimo Jctorum Ordine

IN ILLUSTRIS GRYPHICA,

PRÆSIDE

DN. CONRADO Friedelich /

U. J. D. placitorum Feudalium & Juris Publici
Professore Ordinario Regio,

loco honoris & consuetis

Erudito Literatorum examini

subjectus

d. 20 Februarii

à

JACOBO GAMMELIN, Wolgast.

GRYPHISWALDIÆ

Typis MATTHÆI DOISCHERI Acad. Reg. Typogr. Anno 1674.

DE

JURE REVO.

CONSTITUTIONAL FORUM

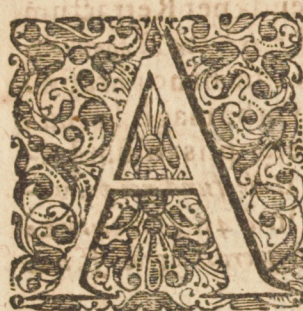
DESCENDING FUNDALS

Amesbury, N. H.

DEO AUSPICE
DISCURSUS FEUDALIS
DE
JURE REVOCANDI FEUDA
SECTIO I.

DE MODO REVOCANDI
E JURE PROTIMISEOS.

§. I.



Alienationem feudi, latissime sum-
pto alienationis vocabulo pro o-
mni actu, quo jus in re transfertur,
sive per dominii propriè ita dicti
translationem, sive servitutis im-
positionem, l. ult. C. de reb. alien. non
alien. sive pignoris constitutionem
absque Domini consensu, vel quan-
doque agnatorum, cæterorumq;
quorum interest, sive è necessitate, sive cum clausula:
salvo jure Domini. in extraneum factam, tam actu inter vi-
vos, quàm ultimâ voluntate nec in totum, nec pro parte
subsistere in aperto est, 2. f. 52. & 55. eò quòd alienatio
plena plenum, nec ab alio dependens requirat dominium,
quo tamen Vasallus destituatur, eaq; Domino non leve
præjudicium inferat, quando periculum subfit, ne fidelis
servitia militaria, propter quæ ei res in feudum data, hac
in alium translatâ, subterfugiat, d. 2. f. 55. princ. nedum de-
terior ejus efficiatur conditio, dum illi incio & invito
Vasallus fortè reprobis obtruditur, 2. f. 24. §. fin. Ludw. de
A 2 feud.

feud. c. 17. in fin. demum ne filiis & agnatis jus quæsitum auferatur. Hartm. Pistor. lib. 1. q. 4. n. 88. Carpz. p. 2. const. 48. def. 10. Struv. Syntagm. feud. c. 13. apb. 14.

§. 2. Cum autem feudi alienatio isto modo illicita à parte tantum Domini ipso jure nulla sit, *c. 1. pr. 2. f. 44. & c. 1. pr. 2. f. 55.* à parte reliquorum, deficiente eorundem consensu, non ipso jure, sed demum per jus revocandi invalidetur, *Rosenth. de feud. c. 9. concl. 28. Schrad. part. 8. c. 6. n. 16.* imò ab ipso etiam Domino utut licita certis quandoque casibus infirmetur, lubet in præsens uberrimum aliàs & illustre hoc argumentum strictim evolvere. Nec attinet, quod *Obertus de Orto* jus revocandi feuda per *Retractum redemptionem* appellare gestiat, *2. f. 9. §. porro. sive de bona consuetudine*, siquidem eò libentius generatim hanc phrasin amplector, quò revocandi ac retrahendi verba magis latina & frequentiora perhibentur, non in rescriptis solum Imperatorum in *l. 1. C. de natural. lib. & l. 1. C. de fund. rei pr. verum etiam Responsis Prudentum*, ut in *l. 45. §. à debitore pr. ff. de jur. fisc. & l. Imperator. §. item rescripserunt agros. ff. de adm. rer. ad civ. pertin.*

§. 3. Scaturit hoc jus revocandi feuda è duplici fonte *Juris Protimiseos & delata successionis*: Illud, de quo agitur *5. f. 13. & 14.* è vulgata horum librorum distributione, aliàs (mihi) *lib. 3.* nihil aliud est, quam jus pralationis certis competens personis ad contractum feudalem cum alio initum, nondum tamen perfectum inhibendum, vel jam perfectum retrahendum, sub solutione pretii, quod emptor dedit, vel dare paratus est intra tempus conventionis vel lege definitum: Hoc describere licet, quòd sit jus revocandi feudum sine consensu eorum, quorum interest, alienatum, competens iis, qui ex investitura jus succedendi habent contra feudi possessorem, mortuo demum alienatore, sub nulla pretii restitutione.

§. 4.

§. 4. Cujus utriusque vim & naturam ut rectè intelligamus, de *Jure Protimiseos*, ceu antiquissimo & in Republica Hebræorum jam recepto arguente textu *Lev. 25. Jerem. c. 32. v. 7. Ruth. c. 4. v. 4.* imò adhuc hodiè, licet dissentiant *Köppen. decis. 52. n. 11. & Matth. Berlich. vol. 2. pract. concl. 39. n. 2. per l. 14. C. de contr. emt.* minùs tamen in totum abolito, quin potiùs ubique terrarum è generali consuetudine usitato, *Gail. 2. obs. 19. Jac. Novell. de jure congr. princ. n. 26.* observes, illius effectum inprimis in prohibendo consistere, quandoquidem in materia revocationis feudi jus Protimiseos duo producit remedia, quibus agnatis in alienatione feudorum ad conservationem juris sui succurritur, nempe *jus Retractus* & *jus prohibendi*, c. 1. §. porro. 2. f. 9. *Herm. Vultej. de feud. lib. 1. c. 11. n. 81. Hartm. Pistor. lib. 2. p. 1. quasi. 11. n. 21.* licet ista inter se parum differant, nisi in his subsequen-
 (1) Quòd *jus prohibendi* è vestigio competat, quamprimum de alienatione futura inter contrahentes tractari inceptit, *Retractus* verò tum demùm initium sumat, quando perfectus jam est in sua forma contractus, atque traditio subsecuta. (2) Quòd *jus prohibendi* eo ipso momento, quo contractus perficitur & consummatur, id est, feudum traditione dominio emptoris cedit, illicò expiret: *Retractus* autem non nisi præscriptione legitimâ finiatur. (3) Quòd *jus prohibendi* competat agnato, vel alteri adversus venditorem, in cujus potestate est alienatio, non contra emptorem. Jus autem *Retractus* semper adversus emptorem, nunquam venditorem, intendatur. Deinde observes secundum Protimiseos effectum esse contractum feudalem perfectum retrahere; Utrum verò alterum ab altero excludatur, seu num agnato à jure prohibendi excluso adhuc pateat via ad ipsum retractum, quæstionis est? licet alii in negativam

A 3

senten-

1780 L18105

sententiam inclinent, mihi tamen magis placet affirmativa cum *Rosenth. d. c. 9. membr. 2. concl. 86. Schrad. p. 8. c. 7. n. 8.* Ad ultimum notes pretii restitutionem unum esse Substantiale Protimiseos requisitum, per quod imprimis revocationi è jure successionis contradistinguitur, idq; certos suos agnoscere terminos, seu temporum metas, quas non egrediatur, in tantum, ut, his finitis, nulli post-hac competat, vid. *Rosenth. dict. loc. concl. 86.*

§. 5. Cæterum afferuntur ab Interpretibus tres usitatae hujus juris species, juxta quas *Retractus* alius traditur *Conventionalis*, alius *Legalis*, alius *Gentilitius*, licet *Hinric. Zoëf. ad Digesta tit. de lege commiss. ibiq; subjecto tractatu de Jure Retractus* hanc ultimam veluti *Retractus legalis* speciem agnoscat pag. (mibi) 395. n. 37. imò alii aliâ ratione retractum dividant, scil. in *conventionalem*, *legalem* & *municipalem*, atque hunc ultimum rursus distribuant in *territorialem*, *consualem*, *partialem* ac *Gentilitium*, ut videre est apud *Bonavent. Gavern. Dissert. de jur. retract. concl. 5. 6. & 13.*

§. 6. *Conventionalis* Interpretibus dicitur, qui è conventionione & pacto contrahentium proficiscitur, & hic, uti in aliis, certo modo licitus est, per l. 12. ff. de *prescr. verb. l. 2. C. de pacto inter empt. & vend. & c. 5. X. de empt. & vend.* ita nec in distractione feudorum prohibitus ullo ex argumento colligitur, prout enim feudorum naturæ haud adversatur, ut pretio comparentur, l. f. 1. 3. 5. in fin. 7. & 24. ita nec eorum Substantiæ retrovenditionis pactum ulla tenus repugnat, quin potius ad hoc inservit, ut in continenti venditioni adjectum à feudi privatione Vasallum liberet, *Schrad. de feud. part. 9. c. 1. n. 19.* quamvis illud observari mereatur, illius effectum eousque se haudquam extendere, ut venditor feudum fortassis ab emptore rursus alienatum à tertio possessore revocare queat,

queat, sed hucusque tantum, quamdiu est in dominio
emptoris, vid. *Gail. lib. 2. obs. 16.* quâ occasione non alie-
nam certè, licet intricatam ac perdifficilem hic movemus
controversiam: Utrum Vassallus, si sub pacto de retro-
vendendo alienaverit, proximior autem agnatus contra
emptorem gentilitio retractu uti voluerit, nec minùs is
ipse tanquam venditor vi pacti postea feudum ab empto-
re revocaverit, agnato sit præferendus? id quod affir-
mandum ducimus cum *Tiraqu. de Retract. convent. §. 1. gloss. 7.*

§. 7. *Legalis* post hunc *Retractus* audit, qui per legem,
adeòq; & consuetudinem & statutum, siquidem hæc duo
generali quoque legis significatu veniunt, §. 3. *Inst. de Jur.*
N. G. & C. l. 3. C. de sentent. ex peric. recit. certis personis in
alienatione rerum prærogativam tribuentem constitui-
tur, & prout Domino Emphyteuseos, l. 3. *C. de Jur. Emph.*
imò inhabitatoribus metrocomiæ & c. nec non possesso-
ribus antiquioribus rerum fiscalium, l. 4. l. 5. *in fin. C. de lo-*
cat. præd. civil. vel fiscal. & c. tum vicinis competit, *Zoës. d. l. n.*
36. ita etiam Domino feudi rectè tribuitur, per c. 1. §. 1. *vers.*
porrò. 2. f. 9. in casu, quo consuetudine, vel lege municipa-
li Vassallis, irrequisito Dominorum consensu, permittitur
alienatio, *Schrad. de feud. p. 1. c. 3. n. 9. Schenck Baroin d. c. 1. §.*
1. vers. porrò. 2. f. 9. ubi tamen distinguas, Domino & agna-
to unà in retractu hoc concurrente, inter *feudum novum &*
antiquum, ita ut agnatus in feudo antiquo præferatur Do-
mino, econtra Dominus agnato in feudo novo, utpote,
in quo nihil juris habet, nisi pacto investituræ hoc nomi-
natim ei fuerit indultum. *arg. c. 1. §. 2. vers. sin autem unus ex*
fratribus. 1. f. 1. & c. 1. vers. porrò. 2. f. 9.

§. 8. *Gentilitius* demùm *Retractus*, qui & dicitur *consan-*
guinitatis, item *linearis*, & hinc per parentelam constitui,
§. f. 13. id est, agnationem, aut cognationem, non æquè
affini-

affinitatem, *Merckelbach. in Epitom. Tiragvell. conscl. 41.* cui ad-
das *Gotthofr. in notis dict. tit. 5. f. 13.* paucis describitur, quod
sit jus agnatis datum, & qui de familiâ sunt venditoris
rem ab eo venditam intra certum tempus retrahendi,
confer *Petr. Gregor. Syntagm. Jur. univers. lib. 26. c. 1. n. 4.* &
Zoëf. d. l. p. 395. n. 37. & hîc, sicuti in rebus allodialibus, ita
etiam feudalibus locum omninò invenit, per *text. 5. f. 13.*
ibiq. Dd. tum in §. 1. 2. f. 3. & §. Titius filios. 2. f. 26. quibus
jungas *Vultej. lib. 1. feud. c. 11. n. 81. Tiragvell. de retract. §. 1.*
Gloss. 3. n. 4.

§. 9. Post expositas Retractus species, dispicien-
dum de personis, quibus competat jus retrahendi: Inter
has quoad duas priores species referimus (1) *Dominum feudi*,
seu *Seniorem*, qui & vi pacti de retrovendendo in aliena-
tione interpositi, & in casu, quando vel in literis investi-
turæ pactum continetur de alienando, ut in *c. un. §. pen. 2.*
f. 26. vel statuto, aut consuetudine provinciæ conceditur
Vasallis alienatio, jure revocandi utitur ratione directi
dominii, juxta *§. porrò. 2. f. 9. in verb. concessa erat Domino pro*
aquali pretio redemptio. imò, facta à Vasallo, citra casum,
permissæ alienationis, feudi distractione, ipso jure illud,
si fuerit novum, repetit, & à quovis possessore vindicat.
Struv. Syntagm. Jur. feud. c. 13. apb. 10. Sed quid, anne ab
emptore feudi justè id ipsum revocatur, dum hætenus in
alienationem Dominus consensit? Respondetur brevis-
simis quod sic, quamvis enim omninò justum sua cuique
permittere, *l. 9. C. de Judeis & Cælic.* imò nemo invitus de
rebus suis quicquam facere teneatur, *l. invitum. C. de con-*
trab. empt. major tamen æquitatis ratio militat pro Domi-
no, eò quòd Vasallus & rem & causam habeat à Domino,
illumq; penes semper maneat directum dominium,
adeòq; par sit, ut habens directum dominium præferatur
extra-

extraneo, qui utile tantum comparare valet, tum quod res ipsa in feudum data ita pristinam sui conditionem recuperat, retrahente Domino, utpote à quo nunquam disjuncta fuit. *arg. l. 27. §. 2. ff. de pact.* (2) *Ipsum Vasallum*, quatenus sibi pacto de revocatione prospexit. (3) *Simultaneè investitos* de jure Saxonico, welche die gesambte Hand haben / licet enim hi è juris communis dispositione, jure Retractus non gaudeant, dum spem saltem succedendi, non jus consecuti, juxta illius tamen juris dispositionem ipsum succedendi jus habent, usque aded radicatum, ut feudum à Vasallo sine consensu suo alienatum à quovis possessore redimere, vel, exspectata morte alienantis, jure successionis revocare queant, confer *Hartm. Pistor. lib. 2. p. 2 q. 20. n. 25.*

§. 10. Ad posteriorem scil. *Gentilitium*, seu consuetudinariam, vel linearium, ut vocant *Chassan. in Consuet. Burg. tit. de retract. n. 1. & Tiragvell. de retractu municipali.* referimus in genere *Agnatos*, qui per virilis sexus personas nobis junguntur, vulgò die *Schwerdt-Magen / oder die von der Schwerdt-Seiten /* quos in materia revocationis solos regulariter voce *Parentela*, de qua suprà, contineri existimo, quoniam præter hos nemini de jure feudali regulariter successio defertur, *c. un. 2. f. 11. & c. un. 2. f. 50* at Retractus Gentilitius per omnia naturam & jus successionis imitatur, *Mev. Com. Jur. Lub. p. 3 tit. 7. art. 1. n. 35.* dico regulariter, quippe aliquando & parentibus, vel cognatis in investitura jus succedendi tribuitur, atque tunc minime dubitandum, quin ex hoc pacto investituræ inserto, prout ad successionem admittuntur, ita etiam ad revocationem è jure Protimiseos, quia ubi successio, ibi etiam Retractus locum invenit, *Berlich. pr. concl. p. 2. concl. 39. n. 24.* in specie (1) *Descendentes filios, nepotes, pronepotes & posteros*
B masculos,

affinitatem, Merckelbach. in Epitom. Tiragvell. consl. 41. cui ad-

mauculos, quippe vocabulum *Agnatorum* non minùs filios, cæterosq; descendentes, quàm agnatos collaterales designat, per l. 12. ff. de suis & legit. juncta l. 84. ff. de V. S. quâ ratione, etiam jus revocandi in genere proximis agnatis jure communi tributum, c. un. §. 1. 2. f. 3. rectè ad filios, cæterosq; descendentes extenditur. Rosenth. de feud. c. g. membr. 2. concl. 88. Tenendum autem hîc est de filiis cæterisq; descendentibus, quòd legitime nati unicè intelligantur, ut ut exhereditati, Zoës. dict. loc. utpote quibus solis jus agnationis & successionis comperit, c. 1. 2. f. 11. non adoptivi, non naturales, neque legitimati sive per rescriptum Principis, sive per subsequens matrimonium, c. 1. v. adoptivi. vers. naturales. 2. f. 26. vid. Hartm. Pistor. d. l. 2. p. 2. q. 40. & Hotom. consl. 10. Tenendum insuper in feudo tantum antiquo tam hereditario, quàm ex pacto & providentiâ revocationem hanc è jure Proximiseos, filiis concedi, eò quòd jus illud in sola proximitate radiceretur, hætenùs quòd feudum potiùs ad illum transferre deceat, qui alias successurus, quàm ad extraneum, Rosenth. d. l. c. 9. concl. 89. num. ult. Struv. Syntagm. Jur. feud. c. 13. aph. ult. non æquè regulariter in feudo novo, nisi fortè patri alienanti feudum contemplatione filii fuerit concessum, Lindem. Disp. feud. 3. c. 9. tb. 5. Rosenth. d. c. 9. m. 2. concl. 65. (2) Collaterales, Agnatos in specie sic dictos, quibus Retractus hac ratione comperit, ut quousque descendentes suo jure utantur, eousque his via ad Retractum præcludatur ob notissimum succedendi ordinem præscriptum in Novell. 118. c. 1. sed approbatum in c. 1. 2. f. 11. Si verò nolint, aut ob æris penuriam non possint, ex edicto successorio juxta gradus prærogativam, vel, si proximior jure suo non utatur, citra eam aperiatur, ita ut sequens gradu prioris locum subintret, Rosenth. d. l. concl. 82. Carpzov. pr. for. p. 2. Consl. 49. def. 7. Struv. d. l. aph. ult. aut, si plures

plures unius gradus sint, omnes simul admittantur, feudumq; alienatum pro rata portione recuperent, *Berlich. d. p. 2. concl. 39. n. 33.* id quod etiam in fratrum filiis, si soli sint, procedit, licet secus se res habeat, quando cum patris concurrunt, quo casu saltem pro rata patris, non suæ personæ feudum recuperant, ob jus representationis iis concessum in *Nov. 118. c. 3.*

§. 11. Cognitis personis, videndum de modo, sub quo jure Retractus perfruuntur. Hic est, ut pretium, quod alter promittit, vel jam actu dedit, totaliter ac legitimè offerant, *c. 1. v. Titius. 2. f. 26. c. 1. 2. f. 9.* adde *Vultej. lib. 1. de feud. c. 10. n. 104. & Hartm. Pistor. lib. 2. quest. 12. n. 3.* in pecunia numerata, quod si emptor recuset, utilis quidem est, sed non necessaria, ut plerique judicant, illius consignatio ac depositio, utilis ad hoc, ut à tempore consignationis ac depositionis offerens fructus lucretur, quando illa plenariam inducit liberationem atque solutionis effectum, per *l. 9. C. de solut. non verò necessaria*, quoniam hic saltem agitur de forma statuti, vel consuetudinis implenda ad fundandam actionem, cui sufficit nuda ac simplex pecuniæ oblatio legitimè facta. *l. 2. C. de pact. inter empt. & vend. l. 9. §. 5. ff. de pignor. act.* Cæterum notes, quòd si pretium legitimum valorem excedat, non sufficere, ut retracturus, isq; proximior aliud æquum justumq; pretium offerat, sed nihilominus id, quod reverà solutum reddere necessum sit, cum illud saltem attendatur pretium, quod quis à licitatore consequi potest, imò res tantum valeat, quanti vendi potest, *arg. l. 14. pr. ff. de cond. furt. l. 52. §. 29. ff. de furt.* quamvis sint, qui putant, Domino, vel alio proximior volente redimere, novam esse faciendam feudi venditi æstimationem, eò quòd pretia rerum non constituentur ex affectione singulo-

B 2

rum,

affinitatem, Merckelbach. in Epitom. Tiraquell. consl. 41. cui ad-

rum, l. pretia rerum. ff. ad L. Falcid. sed communi religionis
æstimatione: Ad quod paucis respondeo, cum nemo
suum facile jactare præsumatur, nec judicandum, quod
primus emptor, à quo Dominus, vel Agnatus vult re-
trahere, majus pretium addicere voluerit, quam par sit;
Limitatur tamen hæc regula de æquali pretio: (1) Si
collusio & fraus mendacis Vasalli ac colludentis empto-
ris ad deterrendum Dominum interveniat. (2) Si qui-
dem fraus nulla subsit, interim animosus quidam occur-
rat licitator ultra modum agens justum æquumq; pre-
tium. arg. l. ult. C. de Jure Emphyt. tum tot. tit. plus valet, quod
ag. quam quod sim. jung. Job. Ferrar. Mont. lib. 4. feud. c. 5.
Quod si verò in uno anno, durante jure Retractus, plu-
res fuerint celebratæ feudi alienationes, videlicet primo
emptore feudum rursus vendente secundo, hoc iterum
tertio, & sic consequenter, quale tum attendi mereatur
pretium, prius, an posterius, dissensionis ferram recipro-
cant Dd. pro priori communior est sententia, quam &
nos assensu excipimus, modò in priori alienatione majus
intervenerit pretium, quam in posteriori, vi textus in l. 19.
§. 9. ff. de captiv. & postl. revers. l. 4. §. ult. ff. de pignor. act. quod
si enim minus pretium à secundo emptore datum sit, suf-
ficit, si Dominus, Agnatus, vel alius proximior reddat,
quod posterior dedit. Berlich. lib. 2. pract. concl. 41. n. 25. Ad
ultimum circa modum redimendi, ut loquitur Obertus, re-
tractus revocandi per Retractum observes, ad integri pretii
oblationem pertinere, ut illa expediatur cum omni causa,
id est, cum omnibus sumptibus & impensis tempore con-
tractus factis, Sutor. de Retract. c. 11. th. 24. Habn. ad Wesenb.
de rescind. vend. Gail. lib. 1. obs. 19. n. 7. 8. & 9. ubi hoc etiam
ad sumptus vini den Wein-Kauff extendit, tum etiam
quod retrahens pecuniam debeat habere præsentem,
camq;

eamq; emptori sine fraude offerre, *arg. l. 72. §. 3. ff. de solus. l. 4. ff. de eo, quod certo loco. testibus tamen juxta l. 6. C. de Usur. presentibus*, quippe magnificam illam plerorumque Dd. solennitatem, quā volunt retrahentem, vel alium debitorem cum sacco venire, nummosq; excutere & numerare debere, ut planē otiosam ac superfluam respuimus, cum *Dom. Arum. tract. de mora c. 7.* etsi tamen pretium omninō debet esse in pecunia numerata, neque pignora, aut fidejussores sufficiunt: quando, ubi pro forma solutio desideratur, non juvat, idoneum dare aut fidejso-rem, aut pignoribus cavere. *l. 6. §. 1. ff. quib. mod. pign. vel hypob. solv. l. 10. ff. de pign. l. 21. 2. ff. de const. pecun. Hartm. Pistor. quest. 12. n. 6.*

§. 12. Absoluto modo, succedit *tempus* huic revocationi præfinitum, quod licet ē locorum statutis & consuetudinibus terminum agnoscat, *Reink. de retract. q. 7. n. 7. Med. p. 2. decis. 251. n. 3.* dum quævis Provincia suo sensu abundat, & hinc morem regionis observare tutissimum, *l. 6. ff. de evict. Berlich. p. 2. concl. 40. pr. communiter tamen scienti annuum, ignorantitricennale determinatum, siue alienatio facta sit in remotiorem agnatum, siue in planē extraneum, per c. 1. §. porro. 2. f. 9. c. 1. vers. Titius. 2. f. 26. & ea, quæ afferunt Hartm. Pistor. dict. p. 1. q. 12. n. 23. Rosenth. de feud. c. 9. m. 2. concl. 93. Carpz. pr. for. p. 2. consl. 50. def. 4. Struv. d. l. aph. 21.* Ratio est quoad scientem, quia non tantum ita determinatum in c. 1. 2. f. 9. §. porro. & c. 1. v. Titius. 2. f. 26. verum etiam aliàs à jure retrahendi excluditur, & pro renunciantem habetur, *d. c. 1. vers. Titius. 2. f. 26. Boër. in Consuet. Bytur. de retract. §. 1. Gloss. 1.* id quod adeo certum est, ut nec moræ purgatio locum habeat, si tribus fortè vel quatuor horis, ne dicam diebus, post elapsum fatale, agnatus ad retractum accedere vellet, tempus enim de jure Proximi-

affinitatem, *Merckelbach. in Epitom. Tiragvell. consl. 41. cui ad-*

scos forma est, quæ dum dat esse rei, ad unguem obser-
vanda erit, *Berlich. pr. consl. p. 2. concl. 40. n. 12. quoad ignoran-*
tem; quia omnis actio hujus temporis intervallo perimi-
tur. l. fin. C. de præscr. 30. vel 40. annorum. Sed utrumne,
probabilem ignorantiam alleganti subveniatur remedio
restitutionis in integrum è generali clausula Prætoris; *Si*
qua alia mihi iusta causa videbitur, in l. 1. ff. quibus ex caus. majores
in integr. disceptant Dd. mihi in hoc casu negativa magis
placet, eò quòd hic expressè ignorantia quoad præscrip-
tionem scientiæ æquiparetur, *d. c. 1. §. porro. 2. f. 9. scienti*
autem restitutio haud facillè concedatur. vid. Hartm. Pistor.
d. l. n. 39. & Vultej. de feud. lib. 1. c. 11. n. 108. Cæterum è
quo tempore proximitas ut revocationis causa efficiens
considerari debeat, hic non incongruè quæritur? Dici-
mus paucis, continuò à tempore venditionis per tradi-
tionem confirmatæ eam æstimari in tantum, ut si quis
hoc tempore proximior fuerit, ei hæc diminui nequeat,
per eum, qui postea conceptus. *l. 1. §. proximum. in fin. ff. un-*
de cognati. adde Zoëf. d. l. n. 67. Ne verò hæc proximitas
& dein allegata ignorantia contrahentibus obsit, denun-
cient illicò omnibus proximioribus, & quorum ullâ ra-
tione interest, initum contractum, quò sic impediant i-
gnorantiam, & annalem promoveant præscriptionem,
dum aliàs à die notitiæ tempus currit, *d. v. porro. 2. f. 9. &*
quidem usque ad triginta annos. Necessum autem est ad
hanc denunciationem, ut contractus & totum negotium
cum omnibus suis qualitatibus ac circumstantiis in noti-
tiam retrahentis deducatur, scire enim non dicitur, qui
generalem duntaxat notitiam habet, sed qui rem penitus
novit. *arg. l. 76. ff. de R. J. Hartm. Pistor. d. l. 12. n. 28. & 29.*
Mey. d. p. 2. dec. 252. n. 9. Interim non opus est pluribus
denunciationibus, sed una saltem legitimè facta requiri-
tur,

87
tur, arg. l. ult. C. de Jur. Emphyt. unde superfluum est quaerere, num scienti etiam facienda sit denunciatio, siquidem in feudali retractu nullibi denunciatio, sed saltem scientia requiritur, adeoque se res secus habet, quam in alio retractu, de quo consulas Rosenth. de feud. c. 9. m. 2. concl. 94. n. 11. utrum verò, legitimè facta denunciazione, annale spatium tam majoribus, quam minoribus præcisè currat, disquiritur. Ego quidem minori id currere, sed beneficio restitutionis in integrum eundem juvari, at pupillo id ipso jure non currere censeo. vid. H. Pistor. d. q. 12. n. 39. Demum observes, annalem hanc præscriptionem solâ citatione pretiiq; oblatione interrumpi, nec necessum esse ipsâ litis contestatione, ut aliàs ingeniosè satis defendunt Pistor. ad q. 12. n. 44. & Schrad. de feud. p. 9. c. 7. n. 59. contra quos vide Rosenth. d. c. 9. concl. 94. n. 3.

§. 13. Post tempus veniunt ultimò cause & casus, in quibus cessat jus Retractus. Horum (1) & potissimus est, si eidem proximiores expressè renunciaverint, quippe legis & consuetudinis beneficia hanc in se continent conditionem, si is, in cujus favorem introducta, iisdem uti velit, l. ult. C. de except. rei jud. adde Mev. p. 2. Decis. 251. n. 8. quod si verò renuncians minor sit XXV. annis, adversus renunciationem beneficio restitutionis in integrum juvatur, per l. 44. ff. de Minor. nisi pubes factus renunciationem jurisjurandi religione firmaverit, in l. 1. & autb. juramenta puberum. C. si advers. vend. (2) Si proximior jus suum alii, quam consanguineo, cedere velit, arg. l. 59. §. 1. ff. de Jur. dot. nov. 55. c. 1. & eorum, quæ habet Mev. p. 2. dec. 253. n. 7. quod usque adeò verum est, ut si suspicio subsit, retrahentem agere in alterius gratiam, hic, præstito juramento calumniæ, asseverare teneatur, quod sibi, non in alterius gratiam, vel utilitatem retrahat. Gail. 2. obs. 19. n. 10.
Mev.

affinitatem, Merckelbach. in Epitom. Tiragvell. consil. 41. cui ad-

Mev. ad Jus Lub. p. 3. tit. 7. art. 1. n. 3. Brunn. ad l. 5. ff. de N. O. N. (3) Si quis, ad denunciationem factam, se emere, nolle declaraverit, & obtentu ignorantiae contractus unus, alteriusve circumstantiae ad retractum postea redire velit. *Mev. d. p. 2. dec. 253. per tot.* (4) Si venditio fuerit simulata, eò quod per hanc non abdicetur rei dominium. *l. nuda. C. de contrah. empt. confer. Zoëf. dict. loc.*

SECTIO II.

DE MODO REVOCANDI

E JURE SUCCESSIONIS.

§. I.

EXplicito primo revocandi modo è JURE PROTMISEOS, nec non altero hoc è JURE SUCCESSIONIS superiori Sectione leviter descripto, opus est ad fusiorem hujus materiae intellectum hunc quoque, quantum instituti ratio indulget, paulò explicatius tradere: Ubi ab initio observes, totum hoc jus in revocatione, non praelatione consistere, quando hic feudum alienatum non retrahitur, sed tanquam proprium è jure successionis devolutum vindicatur: Non enim è jure sanguinis, sed solà succedendi facultate æstimatur, *Gothofr. Anton. Diss. feud. 10. th. 3. Hartm. Pistor. l. 2. q. 7. n. 28.* secus ac in Retractu Gentilitio, ubi totus respectus vertitur ad sanguinem. Ex quo est, quod lineæ & gradus in hoc jure exactè observari debeant, quippe non alio pacto competit, quàm delatà successione. Unde, siue unum, siue plures, idq; ob æqualitatem gradus, vel jus representationis ordo succedendi tangit, ad eos in universum omnes feudi revocatio spectat, *H. Pistor. d. p. 2. q. 6.*

imò

imò etiam ad eos, quibus per investituram aliàs regulariter non succedentibus succedendi facultas parata, veluti parentibus, si vel investituræ pacto comprehendatur, *Schrad. p. 7. c. 4. n. 3.* vel ipsi feudum antiquum, contracta fiducia, filiis refutaverint, *c. un. 2. f. 49. Zas. p. 8. n. 2.* modò non in alienationem consenserint, quippe consensus instar renunciationis est, & renuncianti regressum præcludit. *c. 1. v. Titius. 2. f. 26. Mart. Laud. in c. un. pr. 2. f. 50. Schenck. Baro in c. 1. v. prætereà. 1. f. 5.* Ubi tamen simplex consensus absque hæredum mentione factus consentientibus hæredibus præjudicium non affert, ob fortem, præsertim in odiosis, præsumptionem, è qua nemo successori, sed sibi tantum præjudicasse censetur. *Rosenth. de feud. c. 9. m. 2. concl. 79.*

§. 2. Comperit hoc jus revocandi *Agnatis*, non *Filiis* alienantis. De *Agnatis* res evidens est è *c. un. §. 1. 1. f. 8. & tit. 39. 2. f. cum §. Titius. 2. f. 26.* ibi: *Sempronius proximior agnatus, mortuo demùm Titio, partem illius feudi, nullo dato pretio, recuperare potest.* Nec minùs è perspicua hac ratione, quòd his vi primæ investituræ proprio jure succedentibus nec consentiens Dominus, nec alienans Vassallus queat præjudicare, non ille, quia contra primam investituram, in qua hi sunt vocati, ad illorum præjudicium disponere non valet. *Jacob. in verb. & cum pactum. n. 14.* Non hic, quia ab eo non habent causam agnati, id est, non mediante eo succedunt, sed vi primæ investituræ. *1. f. 14. H. Pistor. d. p. 2. q. 6. & Struv. d. l. aph. 16.* De *Filiis* meritò dubitatur, cum pro his militet immotum juris principium: ad quem spectat successio, ad eundem quoque revocatio, at verò his deberi successionem, indubium sit, per *c. 1. pr. 1. f. 8.* Verum cum filii in feudum non nisi

C

mediante

GRYPHISWALDIÆ

Typis MATTHEI DEISCHNERI, Reg. Acad. Typogr. 1676.

mediante patre, à quo jus sanguinis habent, succedere queant, patre autem cum consensu Domini licitè alienante, in eos nulla successio deferatur, nec possunt ipsi feudum utpote ad se verè non transmissum petere aut revocare, nil dicam de honore ac reverentiâ parentibus debitâ, cujus certè intuitu in conclus. Ste-tin. Pomeraniæ tit. 2. de feudis Pomeran. q. 11. quæ ita ha-bet: Wann der Vater die Lehne mit seinen Brüdern/ oder
Wettern getheilet/ und deswegen gewisse Verträge auffge-
richtet/ ob Söhne/ wann sie vermeynen/ dadurch graviret
und verkürzet zu seyn/ die Theilung rescindiren und hinter-
ziehen können? rectè conclusum: Daß solches von ih-
nen nicht geschehen könne/ nisi dolus & fraus & læsio ul-
tra dimidium justii pretii intervenerit. Confer. H. Pi-
stor. d. p. 2. q. 5. & Struv. d. l. aph. 16. ubi contrariis argu-
mentis respondet.

§. 3. Perspecto, quibus competat hoc jus revo-
candi è successione, dispiciendum, quando & quo ca-
su obtineat: Competit autem Agnatis non prius,
quàm post mortem alienantis, ejusq; liberorum, si
qui adsunt, d. §. Titius. quem scitè explicuit H. Pistor. d.
q. 6. n. 63. junge Carpz. p. 2. const. 48. def. 13. non solum in ca-
su, quo in extraneum, sed etiam quo in remotiorem
agnatum feudum fuit alienatum, d. §. Titius. verb. pro-
ximus agnatus. H. Pistor. d. l. n. 20. imò etiam in casu, quo
uni è pluribus agnatis existentibus in pari gradu feu-
dum venditum, utpote quo reliqui pro rata illud re-
vocare valent. H. Pistor. d. q. 6. n. 30.

§. 4. Cognito, quando & quo in casu, proxi-
mum est, ut subjiciamus, quousque, dicimus paucis,
usque ad XXX. annos computandos à tempore, quo
cuius successio defertur, indistinctè, siye alienatio
fuerit

fuerit facta in agnatum remotiorem, siue in perso-
 nam prorsus extraneam, cum enim in toto Jure feu-
 dali juri revocandi feuda nullus certus sit præfinitus
 terminus, non immerito illud communi omnium a-
 ctionum periodo, quæ 30. annis absolvitur, l. 3. C. de
 præscr. 30. vel 40. ann. censetur circumscriptum, Schrad.
 de feud. p. 3. c. 8. n. 39. tanto magis, quò aliàs, ubi con-
 trarium non est determinatum, in feudis quoque 30.
 annorum præscriptio attendatur, c. un. vers. si quis per
 30. 2 f. 26. c. un. Sporro. 2. f. 9. idq; indiscriminatim, quando
 aliud expresse statutum non deprehenditur. arg. l. 14.
 ff. de Relig. & sumpt. fun. Nec obstat sæpè allegatus §.
 Tutius. quoniam verba: *Vel per annum, ex quo scivit, ta-*
cuit, quæ plerique quoad remotiorem agnatum ex-
 plicant de annuo spatio, non intelligenda de revoca-
 tione è jure successionis, sed jure Protimiseos, quæ
 cum datur, successione ad agnatos devoluta, ob so-
 lum jus proximitatis, æquè ut in allodialibus, rectè ad
 annum restringitur, Struv. d. l. aph. 18. quorum occasio-
 ne quæro: Utrum, si proximior agnatus feudum a-
 lienatum 30. annorum interjectu non revocaverit,
 ejusdem possessor adversus alios agnatos tutus esse
 queat, qui, illo vitâ functo, proximiores existunt?
 Dico, quòd non, eò quòd feudum ad omnes agnatos
 vi primæ investituræ æquo jure spectet, nec per ne-
 gligentiam alterius, contra quem impleta præscri-
 ptio, auferri alteri queat. arg. 2. f. 39. Cui consonat
Jus feudale Mecklenburg. tit. 21. Wie und durch was rech-
liche Mittel die veräußerten Lehne können und mögen re-
vociret werden. art. 19. ibi: Es kan auch den agnaten die
Verjährung der Zeit / welche / ehe und zuvor die successio
an sie gelangt / verflossen / und gegen den negsten agnaten
entwe

C 2

GRYPHISWALDIÆ

Typis MATTHEI DEISCHKEI, Reg. Acad. Typogr. 1672.

entweder angefangen / oder auch ganz compliret / und voll-
lenzogen ist / nicht im Wege stehen / noch sie von der revo-
cation ihrer Stamm-Lehne abhalten. & 20. ibi: Sondern
es wird die præscriptio und Verjährung wider einen jeden
agnaten / von der Zeit an / wann ihm die successio errei-
chet / und er das jus revocandi erlanget / computiret und
angerechnet. adde Struv. Syntagm. Jur. feud. cap. 13. aph. 18.

§. 5. Post terminum huic revocationi præfixum
conducit exponere, quibus in feudis locum habeat: :
Prout autem in feudo è pacto & providentiâ conti-
nuò obtinet, cum in eo jure hæreditario agnati non
succedant, adeòq; citra controversiam revocare pos-
sint, nisi quòd in casu, ubi simul hæredes alienatoris
existunt, pretium, quandoque etiam interesse resti-
tuere teneantur, H. Pistor. d. l. q. 9. n. 40. & Carpz. d. p. 2.
const. 48. def. 3. ita in hæreditariis tam meris, quam
mixtis omninò cessat, quia in utroque ut hæredes
succedunt agnati, adeòq; è facto defuncti obligan-
tur. H. Pistor. q. 14. Berlich. pr. conclus. p. 2 conclus. 55. n. 16.
& seqq. tum concl. 57. n. 7. Nec minùs cessat hæc re-
vocatio in feudo novo, quando regulariter in eo nec
filii, nec agnati adeò radicatum jus habent, ut ipsis
cum consensu Domini à possessore auferri nequeat.
Berlich. d. p. 2. concl. 57. cui concordant Const. Mecklenburg.
de feud. d. tit. 21. art. 1. ibi: Die neuen Lehne / welche mit
Bewilligung der Lehn-Herren veräußert seyn / können und
mögen von den Söhnen nicht revociret werden. & 2. ibi:
Und wird hierin kein Unterscheid gemacht / ob die Söhne ih-
res Vaters Erbschafft angenommen / oder repudiiret ha-
ben / und ob das neue Lehn als ein Erb-Lehn / oder auch cum
pacto & providentiâ verliesen wäre / denn in diesen Fäl-
len keine revocatio Staat hat. Licet dentur casus,
quibus

in novo feudo jus succedendi filiis, vel agnatis adeo competit, ut ipsis illud a possessore nequaquam auferri queat, nempe si patri respectu filiorum illud datum sit, vel agnatis jus succedendi expresse tributum. *Rosenth. d. c. 9. concl. 66.*

§. 6. Viso termino, expedit scire, quibus denegetur jus revocandi: Excluduntur autem ab eo non solum *Agnati*, si consenserint in alienationem, verum etiam eorum *liberi*: quamvis ad liberrimum agnatorum arbitrium referatur, consentire velint, an non, neque alienantis inopia iis præjudicium faciat. Cæterum non sufficit, agnatum alienationi præsentem fuisse, eiq; cum silentio cohabitasse, sed exigitur, ut verbis, vel facto declaraverit, se ut agnatum in alienationem consentire. *Rosenth. de feud. c. 9. concl. 77. & 78.* Atque hinc est, quod, licet tanquam testis subscribat contractum, vel requiratur, ut emat, nihilominus feudum recuperare queat. *H. Pistor. d. l. n. 11.* Nedum sufficit, unum ex agnatis ejusdem gradus consensisse, sed omnium consensus desideratur, eo quod consensus strictè accipiatur, neque de persona ad personam, neque de re ad rem extendatur, *Rosenth. d. l. c. 9. concl. 80.* quin potius, si unus saltem ex agnatis ejusdem gradus consenserit, cæteris adhuc pro ratis portionibus, superstitute consentiente, feudi revocatio competat, *H. Pistor. d. q. 7. n. 24. Berlich. dec. 125.* nec rati habere opus habeat agnati alienationem, utut famis, alteriusve necessitatis causâ factam, nisi ob hujusmodi debita feudalia peracta fuerit, quæ aliàs etiam ab agnatis fuissent solvenda. *Struv. d. l. apb. 19.*

§. 7. Penultimò placet brevissimis adjicere: An emptor feudi recuperet pretium, adeoq; hæredes

C 3

alic-

GRYPHISWALDIÆ

Typis MATTHEI DOISCHKEI, Reg. Acad. Typogr. 1672.

alienatoris, revocato feudo, ad illius restitutionem teneantur? concludo, quòd sic. Etsi enim in illicita feudi alienatione scienti facta evictio non debeat, nec pretium repeti possit, quasi in poenam, res tamen secus est, quando feudum cum consensu Domini distractum, quia disertè in placitis feudorum amissio pretii per modum poenæ in casu tantum illicitæ alienationis statuta, quæ veluti odiosa ad casum diversum trahi nec potest, nec debet. Tum quia feudum, ut verba addam *Frantzki de Evict. n. 127. p. m. 758.* non reputari potest pro re aliena, sed Vasalli propria, utut illud certo modo ex prima investitura devolutioni ad agnatos obnoxium sit, quæ cum in incerto planè eventu posita est, & honesta causa adesse possunt, quæ suadeant revocationi vel nunquam, vel non ita statim locum fore, dum fortasse venditori plures sint liberi successiones feudales capaces, agnati pauciores, vel si etiam horum plures sint, incertum, utri supersites futuri sint. Unde licet hætenus emptor propter scientiam qualitatæ, quam in re emptæ habet, in mala fide esse existimetur, quia tamen, cur emerit, probabiles habet causas, dolo caret, nec cum emptore rei simpliciter & prorsus aliena comparari potest, qui & volens Dominum defraudat, & ideo non immerito periculum & jacturam pretii subit. Quæ de causâ & *Isernias in c. 1. vers. rursus. vers. vel postquam quib. mod. feud. amitt. autorem hujusmodi hoc respectu bonæ fidei appellat & d. l. si fundum. 27. sicut & d. l. ex empto. 11. §. fin. de act. empt. propter manifestam rationem diversitatis antea allegatæ, junge Struv d. l. apb. 19. & Rosentb. d. c. 9. concl. 99. Carpz. p. 2. const. 49. defn. 8. §. 10.*

§. 8. Ad ultimum, cum nemo in judicio sine actione rectè experiat, l. 6. §. 12. ff. de neg. gest. ineptum foret, actiones in utroque remedio revocandi competentes omittere. Observetur igitur, è Jure Promissos

87
miscos duplicem oriri actionem: Nempe merè per-
sonalem è Retractu conventionali, quia ex pacto ori-
tur & obligatione, cuius proprium est producere a-
ctionem personalem, per §. 1. *Inst. de Act.* quare nec in-
teritum possessorem datur, sed tantum in eum, qui se
ad retrovendendum obligavit, quæ an tempore tol-
latur? distinctione solvimus inter tempus definitum
& indefinitum, ita ut priori casu tempus faciat finem,
posteriori non æquè. *arg. l. 2. C. de pact. inter empt. & vend.*
comp. E Legali verò, vel Gentilitio conditionem
ex moribus feudorum, nam quodocunque obliga-
tio novâ lege introducta est, nec cautum quo genere
actionis oporteat experiri, ex eadem lege agitur. De-
mum Revocatio è jure successionis tribuit actionem
revocatoriam, quæ nihil aliud est, quàm vindicatio
feudi, & in eâ circa fructus & impensas idem obtinet,
quod aliàs in rei vindicatione, ex quo agit in hac a-
ctor adversus possessorem, ut feudum cum omni cau-
sa restituat, id est, cum omnibus fructibus tam perce-
ptis quàm percipiendis, *arg. l. 48. §. 1. de a. rer. d. l. 25. §.*
fin. ff. de Usur. l. 22. C. de R. V. §. 3. de O. J. junge *Mey. part.*
5. dec. 330. n. 4. modò priùs demonstret, se è linea pri-
mi acquirentis descendere, vel ejusdem esse cum alic-
nante lineæ, *arg. 2. f. 50. sibiq; feudi successionem*
jam delatam. Vid. Struv. d. l. apb. 17. cui
jungas Rosenth. d. l. c. 9. concl. 62.

**Tantum
pro ratione instituti!**

ADDI-

GRYPHISWALDIÆ

Typis MATTHEI DEISCHELI, Reg. Acad. Typogr. 1676.

ADDITAMENTA

JURE PUBLICO.

I.

Utrum Imperator sit Status Imperii? **N.**

II.

Utrum is solus controversiam de precedentia inter Status Imperii dirimat? **N.**

III.

Utrum de Feudis Regalibus solus judicet? **A.**

IV.

Utrum lites in Camera pendentes ad iudicium aulicum vocare possit? **N.**

V.

Utrum ab Imperatore ad ipsum Imperatorem detur appellatio? **A.**

VI.

Utrum exactio Papalis Annatarum sapiat actum Simoniacum? **A.**

VII.

Utrum de bonis Ecclesiasticis domania constitui possint? **D.**

VIII.

Utrum bona Ecclesiastica queant alienari? **D.**

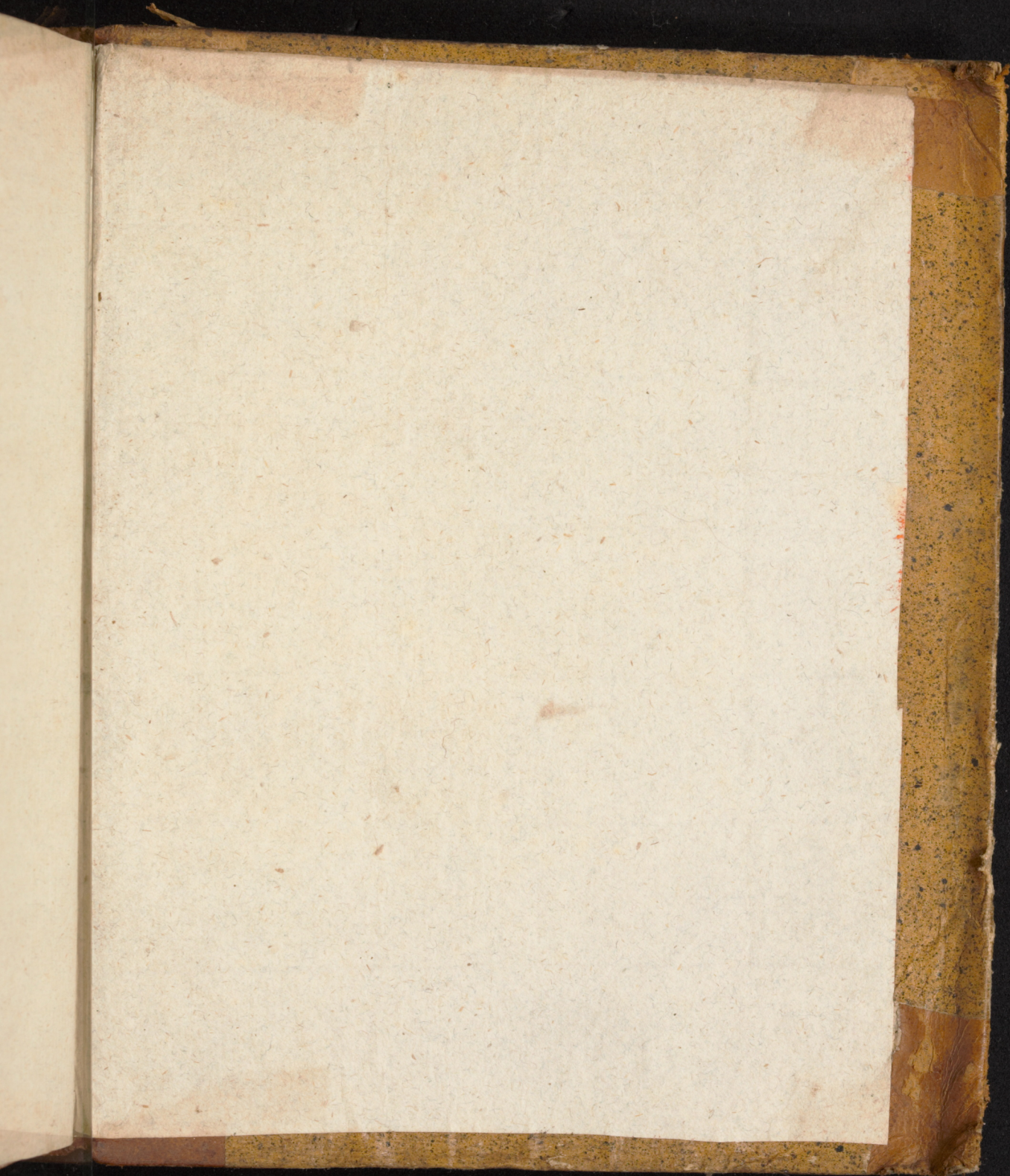
IX.

Utrum cognitio de Feudis tam maioribus, quam minoribus pertineat ad jus Austregarum? **N.**

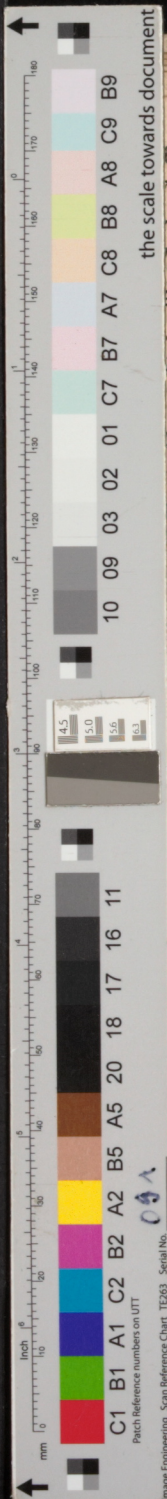


11111

mem, nuntia
inamie le
mus, suffulti
ad. et. W. J. Sch.
Exerc.
C. C. a. quod
lo pro indi
o quod
ia!







the scale towards document

CTATIO SYNOPSIS.

75

asallus. n. 2. 2. f. 22. intellige tamen non
ata, sed publicâ judicis autoritate.

(3) Quod in feudis regalibus intra & Appel-
a tempore latæ sententiæ appellatio latione.

un. quo tempore miles investituram petere
Regalibus, quoad cetera enim feuda in
is juris communis dispositio serva-
dali nil aliud cautum reperitur. *Vul-*

8.
nitâ atque examinatâ quandoque, Sententiæ
ingularia causâ hactenus in ventila- latio & pu-
proceditur tandem ad sententiæ non blicatio.

o, verum etiam publicationem, in cujus
ne imprimis considerandum venit,

quod ex investiturâ ut plurimum di-
ote cujus tenor pro regulâ est in con-

bus, *Lindeman. d. feud. c. 4. §. 22.* Et si
uæ exhibitæ fuerint investituræ, ma-

enit antiquior, *arg. c. 1. in fin. 2. f. 18.*
randam, si posterior eidem adverse-

dem, vel errorem impetrata præsu-
s. n. 24. vol. 4. Roland. à Vall. conf. 1. n. 65.

is sententiis observantiæ imprimis
inis habenda ratio est, *c. 1. de feud. com-*

m primo præ jure communi statuta, Jurium so-
observentur, & his demum deficien- calium ob-

li, vel Canonico, vel etiam ipso Ju- servatio in
ni decisio petatur, *dict. c. 1. de feudi* hujus con-

odum hac in Pomerania nullo in ne- ceptione
ra communia prius observantur, præ jure
lares, vel universales hujus Provin- communi,

K 2

ciæ